

Llarena no rectifica i avisa Alemanya de "l'error" belga

El Tribunal Suprem manté a la presó Forcadell, Turull, Rull, Romeva i Bassa pel "risc de reiteració delictiva i de fugida"

Avui amb El Punt Avui

ENDERROCK

Edició especial 50 anys de 'L'estaca'

+DVD 'Cançons del 68'

Enderrock celebra els 25 anys de rock català amb un número dedicat a l'himne de Lluís Llach i a les millors cançons del 68

Del 18 al 20 de maig 6,95€

5a FIRA de la Camamilla i Tractors Antics
19 i 20 maig 2018
www.firadelacamamilla.cat

FIRA DE LA CAMAMILLA Linyola
LINYOLA

140194-11880407

EL PUNT AVUI+

Edició de Lleida

1,20€

DIVENDRES • 18 de maig del 2018. Any XLIII. Núm. 14640 - AVUI / Any XL. Núm. 13510 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYA LLIBERTAT

P6-16, 29

Fidel al poble

ACTE • Torra promet el càrrec com ho va fer Puigdemont, en una cerimònia breu i austera i sense representants de l'Estat

PRESOS • A petició del Ministeri de l'Interior, s'ha ajornat fins dilluns la visita del president als presos polítics

155 • El PSOE demana que es reguli per llei la presa de possessió, el PP la critica i Cs insisteix a endurir la intervenció

El president del Parlament, Roger Torrent, felicita el de la Generalitat, Quim Torra, després de la cerimònia ■ AFP

Exposició amb les urnes de l'1-0 a Brussel·les

Les obres elaborades amb les caixes s'hi podran veure des del 15 de juny

Vine al Pallars, viu el Jussà

www.pallarsjussa.net www.viujussa.cat

131527-1188051

L'ESPORTIU

El Circuit de Catalunya defensa 'Els segadors'

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Contra el presidencialisme

Quim Torra ha estat investit nou president de la Generalitat. Lluny de la imatge esperpèntica i fanàtica que se n'ha

volgut donar des de Madrid i des de l'oposició del Parlament, Torra és una persona bonhomiosa i respectuosa que té per força motriu l'adhesió a la idea de ple desenvolupament de la pròpia comunitat, més que no pas el rebuig a les altres maneres d'entendre la col·lectivitat. Potser algú li podria objectar una visió massa idealista i al·legòrica, però en cap cas se'l pot considerar un sectari que treu escuma per la boca en un atac d'odi.

Tancat en banda, el sistema espanyol sol personificar les causes que li resulten incòmodes i va deformant i estrafant la imatge d'aquell que s'ha convertit en l'ase dels cops. Ja hi hem passat per aquí i el papu ha tingut diversos noms: Ibarretxe, Carod-Rovira, Mas, Puigdemont, Junqueras. L'explicació és molt senzilla: a una caricatura no cal prendre-se-la seriosament, ni

El sistema espanyol sol personificar les causes que li són incòmodes i va deformant i estrafant la imatge d'aquell que s'ha convertit en l'ase dels cops

desperta empatia. Es tracta de riure-se'n sense haver de fer-se massa preguntes ni sentir-se obligat a res més.

L'altra cara d'aquesta moneda de la simplificació la trobem dins de l'independentisme mateix. La temptació de reduir una causa plural al lideratge d'una sola persona ha estat molt present durant els darrers anys. Havia semblat que sense Artur Mas res no era possible, que si deixava la presidència tot se n'aniria en orris. Després representava que tot havia d'estar sotmès a un hiperlideratge de Carles Puigdemont: "Qualsevol altre candidat serà el president del 155", deien alguns aspirants a diputat. Ara, mig any després de la campanya i de l'excitament hiperbòlic que sempre comporta, segur que ningú no s'atreveria a afirmar que Torra és "el president del 155". De fet, seria tremendament injust i imprecís fer-ho, tal com ja ho era aleshores amb qualsevol altre candidat independentista. De reduir a l'absurd, no patiu, ja se'n cuiden uns altres.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Torra, amb més esforç

Tenim des d'ahir president de la Generalitat, Quim Torra. Li concedirem els cent dies de gràcia que molts li han negat. Encara no havia accedit al càrrec que ja li queien invectives. Com que la temperatura política i judicial s'eleva a molts graus, era previsible. Si efectivament ho era, per quin motiu el president Puigdemont va fer un càsting imprudent a l'hora d'escollir successor "efectiu" i "interior"? Torra ha deixat en articles i piulades un rastre que si ben mirat i comparat amb altres textos seus pot no ser tan greu com els adversaris volen fer creure, conté els ingredients perquè aquests adversaris se li tirin al coll. Ja ho han fet. Sí, molt bé: de vegades amb hipocresia, perquè la seva biga a l'ull és de més calibre que la palla o la biga de Torra, però el cas és que en l'"ells més" hi ha implícit un "Torra també" que no l'afavoreix. Fa un temps els vaig explicar que m'havien trucat de part de Carles Puigdemont per si em volia incorporar a la llista electoral de Junts per Catalunya. No ho dic per presumir. Més m'estimaria callar-ho, però ja veuran per què ho

“Li concedirem els cent dies de gràcia que molts li han negat

dic. Puigdemont havia estat redactor d'aquest diari. Som amics. Per això devia pensar en mi. A banda que no em veig fent de polític i no em vull adherir a cap partit, vaig declinar el convit amb l'argument que, sent fora de la llista i del Parlament, els podria fer més servei. Fer-los servei és això: dir-los que s'equivoquen quan ho penso. Hi insisteixo: els independentistes han de ser més crítics amb els líders i els partits que els representen. No es pot confiar la censura només als adversaris, que es dona per descomptada i interessada. Junts per Catalunya és una colla d'amics. Que actuïn com a

tals, en comptes de dir a tot que sí al líder. Que no se l'estimen? Que no li volen el bé? En Carles és un home raonable, que escolta. Si ignorava les contraindicacions de Torra, el podrien haver avisat. Lluís Foix té una frase que en un article anterior jo atribuïa a un altre. Diu: "Tothom té un titular a cinc columnes que li pot destrossar la vida." Torra té el nom més curt que Puigdemont. En el seu titular caben més epítets destructius. Per què provocar-los? L'independentisme necessita sumar més efectius. Ara sembla que tothom hi està d'acord, celebrem-ho. Els textos pretèrits de Torra no hi ajudaran. Necessita, també, suports internacionals. Els adversaris ja han traduït Torra a tots els idiomes perquè Europa s'esgarrifi. No traduiran els propis, no...

Però Quim Torra té moltes prestacions positives que Puigdemont li ha vist i els amics o coneguts li coneixem. Ja té el càrrec. Li concedirem els cent dies. Si, com diuen, un dia en política és una eternitat, afegir-se cent. Pot ser un bon i universal president, amb esforç suplementari.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/nbtwuq>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Desescalar

Jo no sé si vostès s'hi van fixar, però l'altre dia, quan l'endemà de ser investit Quim Torra se'n va anar a Berlín a reunir-se amb Carles Puigdemont, l'ara expresident de la Generalitat va utilitzar durant la roda de premsa el terme desescalar. És el segon cop que l'hi sento a dir. El govern espanyol té ara una oportunitat per desescalar en aquest conflicte, va dir Puigdemont fent referència al fet que, a la cinquena, finalment a Catalunya s'havia investit un nou president de la Generalitat. Ningú no li va preguntar, però suposo que quan Puigdemont parlava de desescalar parlava de rebaixar, calmar, minvar, mitigar o assossegat les coses, de crear un marc on tot plegat es pugui debatre amb certa tranquil·litat, que potser és el que tocaria. No ho veig a la cantonada. No ho veig a la cantonada perquè amb presos a Estremera, a Alcalá Meco i a Soto del Real tot plegat és molt com-

“No ho veig a la cantonada, ni mirant cap a un costat ni mirant cap a l'altre

plicat. Perquè Torra sap que a Catalunya hi ha una gran indignació pel fet que hi ha presos i exiliats, i sap que els ha de tenir present a cada gest. I no ho veig a la cantonada, sobretot, perquè a l'altre costat, lluny d'interpretar el fet que hi hagi un nou president com una oportunitat per dialogar, que és el que

Torra en el fons els ha ofert, ho viuen com una provocació. I lluny d'agafar-se la suspensió de l'eurooordre com una oportunitat per reflexionar, s'ho han pres com una impertinència. I no ho veig a la cantonada, sobretot, perquè a Espanya estan immersos en una cursa frenètica entre PP, Ciudadanos i ara també el PSOE que fa feredat. Fa bardsarda veure com ara, sentint-los a tots plegats, el PP sembla el més moderat de tots. Pedro Sánchez vol ara que el delictes de rebel·lió ja no vagi relacionat amb violència, i Albert Rivera no vol només que no es derogui el 155 sinó que l'ampliaria als Mossos, a TV3 i a vostè i a mi si pogués. Probablement, doncs, quan més interessant seria desescalar, president Puigdemont, més complicat és. Una llàstima.

PD. Comptin-me a mi també entre aquells a qui l'austeritat de l'acte de presa de possessió de Quim Torra els va sorprendre.

EDITORIAL

Presca de posició

La presa de possessió de Quim Torra com a president de la Generalitat ha retratat amb precisió l'estat d'excepció que viu Catalunya des del punt de vista polític i institucional. Coherent amb el seu discurs d'investidura, el nou president va disposar una cerimònia de mínims, sense pompa, ni celebració, ni convidats per expressar el malestar i la protesta lògica davant la repressió de l'Estat a través de la persecució judicial dels membres de l'anterior govern i el veto judicial i polític a l'elecció de Carles Puigdemont, malgrat ser el diputat amb més suport parlamentari per ser reelegit president.

L'absència del govern espanyol per primera vegada des del retorn de Tarradellas el 1977 en desacord amb el format de la cerimònia no només subratlla l'anormalitat de la situació i l'abisme entre les dues institucions; també concorda amb l'hostilitat i el nivell inquisitorial de l'escrutini que Madrid pensa imposar al nou govern català sorgit de les eleccions del 21-D. La cerimònia austera d'ahir no degrada la Generalitat, com afirmen; el que ho fa és mantenir la intervenció de les finances o convertir el 155 en la liquidació de l'autogovern.

Més enllà del xoc institucional, és lamentable constatar dia a dia la instrumentalització del conflicte a Catalunya per esgarrapar vots a Espanya. El PP, a través de Justícia, vigilant el jurament de Torra per si era recurrible o, a través de la fiscalia, anunciant querrela contra el president per delictes d'odi; Ciudadanos, demanant més 155 i més dur encara, i el PSOE, proposant reescriure el Codi Penal per encaixar la rebel·lió amb el procés sobiranista i obligar a jurar la Constitució per ser president d'una comunitat, en una exhibició ridícula i equivocada per demostrar qui defensa més i millor Espanya.

De reüll

Odei A.-Etxearte

La teranyina del 155

Quim Torra va prendre ahir possessió del càrrec amb un acte modest i carregat de simbologia. El 131è president de la Generalitat vol recuperar una part de l'autogovern i mantenir oberta la via de la restitució de Carles Puigdemont. El retorn al Palau, amb l'acatament implícit que implica de l'ordenament constitucional (encara que Torra va prometre fidelitat al Parlament i no al rei ni a la Constitució, com ja ho va fer Puigdemont), suposa una contradicció evident per a l'independentisme, que en el ple d'investidura tant

El 155 s'ha convertit en la teranyina de Cs per cruspirse el PP

JxCat com ERC van tornar a raonar davant l'escepticisme de la CUP. La designació de Torra, però, també molesta a La Moncloa: volien un president no encausat per la justícia, i se n'han trobat un d'obcecat amb la independència que no té Pablo Llavera al clatell ni

dosifica la paraula: *re-públi-ca*. Mariano Rajoy volia un retorn a la normalitat que Torra evitarà que es produeixi. Comença una nova etapa de resistència basada en el desgast de l'altre, encara que només sigui a través dels discursos, perquè el nou govern no es constitueix per desobeir. Ara bé, el relat de Torra nodrirà d'arguments Albert Rivera, un dels més interessats que el procés continuï per erosionar el PP. I a La Moncloa han hagut de tornar a sentir la paraula *república* de la boca del nou president per adonar-se que res no s'ha acabat i que el 155 i les demandes de repetir-lo es poden haver convertit en la teranyina de Cs per cruspirse el PP.

Les cares de la notícia

PRES. DE LA FEDERACIÓ ESPANYOLA D'AUTOMOBILISME

Manuel Aviñó

Festa de la repressió

El president de l'automobilisme espanyol protesta i amenaça perquè EN El GP de F-1 a Montmeló, a banda de la bandera i l'himne d'Espanya, hi havia la senyera i *Els segadors*, exactament igual que els 26 anys anteriors de gran premi a Catalunya. L'any passat no es va queixar, però ara s'ha obert la veda repressiva.

LÍDER DE CIUTADANS

Albert Rivera

Línia 'a por ellos'

El líder de Cs vol més 155, i més dur, i ho expressa amb un llenguatge agressiu, que concorda amb exactitud amb l'esperit de l'"a por ellos" que va acompanyar les càrregues policials de l'1-O. Fa temps que intenta avançar el PP per la dreta, i les enquestes l'animen a continuar al preu que sigui.

JUTGE

Daniel de Alfonso

Caçador caçat

L'exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya no només va fer un ús sectari del seu càrrec en confabulació amb el ministre d'Interior, també va cobrar indegudament gairebé 70.000 euros en triennis i complements. La Sindicatura ho ha denunciat. Què farà el Tribunal de Comptes?

Tal dia com avui fa...

1 any

Més cues al Prat

Interior anuncia més agents i la compra de verificadors, però admet que els efectes no seran immediats. Millo planta el govern.

10 anys

Batalla a ERC

Carod tensa la batalla interna amb Puigercós. Contraposa l'ERC del seu èxit electoral a la del secretari general, "marginal, de calçotada i perdedora".

20 anys

Relació CDC-PP

El secretari general de CDC, Pere Esteve, assegura que si el govern del PP pot exhibir una imatge de centre és gràcies al suport de CiU.

Full de ruta

David Portabella

Les paelles de Llarena

Catalunya viu en un capítol de Perry Mason o de *The Good Wife* des que el buit que Mariano Rajoy va deixar en la política va ser assumit per un jutge del Tribunal Suprem, Pablo Llarena, que es carrega l'Estat sobre la toga. Entre els actors sobresurten dos advocats, Jaume Alonso-Cuevillas i Gonzalo Boye, amos de cops d'efecte i frases enginyoses que semblen escrites per un guionista que vulgui mirar els seus personatges. Un és prudent i irònic, i l'altre és optimista irredempt i mordaç, així que a l'escena es complementen. Davant seu –i de la resta d'avocats com ara Jordi Pina, Marina Roig, Andreu van den Eynde o Amer Anwar– hi ha un antagonista, Javier Ortega, de Vox, que no riu mai i per a qui tenir a la presó Oriol Junqueras el 5 de gener era "el millor regal de Reis". "Quan fas quatre paelles alhora, és possible que se'n cremi alguna, i sembla que de moment la de Suïssa ja s'ha cremat", vaticinava Alonso-Cuevillas al març sobre el repte

"Si fas quatre paelles alhora, alguna se't pot cremar", profetitzava Cuevillas abans que Llarena convertís la paella belga en arròs covat sense l'ingredient Bob-Dogi

de Llarena de cuinar les euroordres a Suïssa, Bèlgica, Escòcia i Alemanya. Dos mesos després de la sentència, la paella belga de Llarena és ja un arròs covat sense Bob-Dogi, nom del ciutadà romanès que perseguirà el jutge de per vida. "Avui serà un gran dia...", avisa Boye de bon matí per a esglai de Llarena. El recurs desesperat del jutge és ara esfèricar l'arròs a veure si en surt un plat dels que necessiten mitja hora d'explicació en ser servit, però els experts veuen això d'oblidar l'ordre espanyola abans de provar sort a l'estranger com un error propi del cuiner becar que fa la paella amb fideus. Potser el clixé que els turistes devoren qual-sevol cosa que sembli arròs va convèncer Llarena que els paladars internacionals serien poc exigents amb la seva cuina imaginativa, i més veient com l'afició local coreja la seva paella espanyola. Segons els mestres arrossers, és el que passa quan creus que l'Estat té cabuda sota la toga i la gorra de cuiner i t'obsessiona tant el groc del safrà que oblidés l'ingredient Bob-Dogi.

Tribuna

Joan Abril Español. Filòleg

De la bellesa dels mots

On rau la bellesa dels mots? ¿En la combinació fonètica? ¿En el seu significat i el valor que simbolitza? ¿O en una mica tot? Xiuxiuejar, aixopluc, caliu, tendresa, llibertat, moixaina, amanyagar, ginesta i atzavara són les paraules escollides en un concurs, una excel·lent iniciativa de la Direcció General de Política Lingüística a les xarxes socials per trobar les deu paraules més boniques del català, dins dels actes de commemoració de l'Any Pompeu Fabra. Les deu paraules més votades s'exposaran ara al pavelló de les llengües, un espai que configura l'eix central del projecte Terra de Llengües, una iniciativa de l'oenagó Afük en el marc de la Capital Europea de la Cultura 2018, que se celebra a la ciutat neerlandesa de Ljouwert.

LA BELLESA DELS MOTS probablement rau en l'espontaneïtat mateixa dels parlants i en petites dosis de subjectivitat combinades amb el valor que tenen connotades en societat. Diuen que una vegada es van reunir lingüistes d'arreu del món. Feien un congrés. El tercer dia, durant la pausa de l'esmorzar o *coffee break*, un dels lingüistes va dir: "¿En quina llengua deu ser més

bonic dir «t'estimo»?» De seguida, tots van saltar: que si en alemany, amb l'harmonia de les is: *Ich liebe Dich*; que si en italià, amb aquella prosòdia que tenen: *Ti amo*; que no, que no, que és en anglès: *I love you*. I va sortir algú que, tímida, va citar el català: *T'estimo*. I no se sap ben bé perquè, a tots els va encantar aquella sonoritat, aquella dolçor, aquella tendresa amb què el lingüista havia pronunciat aquelles paraules. Ja semblava que tots hi estaven d'acord. Aleshores, però, hi va haver una última intervenció: "No, la manera més bonica no és *T'estimo*, sinó l'opció insular: *T'estim*". I llavors sí, llavors el concurs va tenir guanyador clar i per unanimitat.

“La bellesa de les paraules rau en el goig de viure-les.

Permeteu-me, però, que relativitzi la versió guanyadora. Cert que la combinació te i essa, seguida d'una altra te i una oclusió de llavis preparats per a fer una besada és d'un efecte encisador, però no és pas menys cert que en alemany, a més de l'harmonia de les is, la combinació de xeix inicial amb una ela i una be suau per acabar amb un altre frec del paladar té una sinuositat màgica.

FIXEM-NOS QUE LES DEU PARAULES guanyadores en català, a banda de les combinacions sonores més o menys assortides, tenen un significat associat a valors positius de la vida. I de la mateixa manera que abans hem dit que la versió insular d'estimar superava la del català central, en la tria de paraules tocades per la bellesa se n'hi podrien sumar d'altres més pròpies de les Terres de l'Ebre com ara mifa (òliba), a gatameus (gatejar), pollar-se (escaldufarse), esllemenar (esporgar)... Paraules que combinen la raresa o exotisme, pel fet de ser poc conegudes arreu del país, amb el joc de sonoritats que ens menen a viatjar per l'Ebre fins a la salabror del Delta. La bellesa de les paraules rau en el goig de viure-les.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Generalitat restaurada

■ Davant la elecció del nou President de la Generalitat de Catalunya el Molt Honorable senyor Joaquim Torra Pla, hem d'exigir els catalans que hem lluitat per una Catalunya independent i republicana, i per què no tots el catalans, la immediata supressió del 155 de tots el estaments de la Generalitat i, molt important i que potser ningú no en parla, hem de demanar la restitució del major Trapero com a cap dels Mossos d'Esquadra. Després de tots aquest mesos feixucs per a tots el catalans aquesta restitució del Govern català ens dona un respir de llibertat, i que mai més ens trobem en aquesta situació totalment irregular, tot i que alguns catalans, representants polítics, reneguen del seu país per la implícita vinculació a sectors ultradretans, confes-

sos per ells mateixos i no volen reconèixer, als quals no els podem donar cap mena de confiança. Que aquesta legislatura faci realitat aquella voluntat del poble que l'1 d'octubre vàrem manifestar amb unes urnes veritablement democràtiques.

FRANCESC XAVIER FARRÉ
Barcelona

Quin individu aquest Torra!

■ Fanàtic, xenòfob, incendiari i psicòpata. Aquests adjectius defineixen el President de la Generalitat segons un sector de la premsa espanyola. Quim Torra aconseguia el suport necessari per ser investit. I jo, que no tenia gaire ubicat aquest senyor em preguntava si són certs aquests insults. Només cal veure el nom dels diaris per ensumar-se que tot està disfressat d'espanyolisme de caverna i odi. N'estic fart que

la informació que arriba als nostres compatriotes espanyols sigui esbiaixada per la ment perversa de periodistes amb l'únic propòsit de confrontar i que anhelien destruir la poca autonomia que ens queda. Terrorisme informatiu sota una màscara de patriotisme, concòrdia i legalitat que no preserva el dret a la informació veraç dels habitants del seu estimat país, Espanya.

SERGI JUANPERE
Reus (Baix Camp)

Tarragona i els coloms

■ Els coloms formen part de la ciutat i de la meua vida, els coloms amb els seus vols i amanyacs embelleixen les places i els parcs de la ciutat. En els meus records no falta la imatge d'un avi amb el seu net alimentant els coloms a la rambla, en els meus records tampoc no falta la

imatge dels coloms bombardejant-me de camí a l'escola. Monuments, estàtues, edificis, bancs, terrats i terrasses porten la signatura particular dels coloms. Els excrements de colom són desagradables a la vista i a l'olfacte, provoquen taques permanents, corrosió i oxidació. De fet, està constatat que molts ciutadans de Tarragona no poden estendre la roba i ho han de fer en recintes tancats. Per quina tècnica apostarà el consistori aquest any per evitar la superpoblació de coloms a Tarragona?

BEGOÑA ELVIRA
Tarragona (Tarragonès)

FE D'ERRADES: El director científic del Programa de Prevenció de l'Alzheimer de la Fundació Pasqual Maragall és José Luis Molinuevo i no José Luis Martínez Molinero com s'informava erròniament a Les cares de la notícia de l'edició d'ahir dijous.

La frase del dia

“La justícia és independent a Bèlgica”

Charles Michel, PRIMER MINISTRE BELGA

Tribuna

Juan-José López Burniol. Notari

Maig, 1968

No fou tan sols a la Sorbona o a Nanterre. El terratrèmol es va sentir a tot el món del benestar, més ben dit, a tot el món occidental, el món dels blancs, a Europa i a Estats Units, “l'Europa sense catedrals”, que va dir un poeta. A la resta del món prou en tenien amb sobreviure o refer-se. Després de la victòria sobre el feixisme (1945), i un cop continguda l'amenaça comunista (exagerada deliberadament), les democràcies capitalistes van entrar en una etapa de plenitud i es pensaren que aquesta era per sempre. No van parlar mai del final de la història, com va fer Francis Fukuyama mig segle després, però tan se val: van creure que la feina principal ja estava feta i que, a partir de llavors, tot consistiria a anar repartint els beneficis entre tots aquells que acceptessin les regles de joc i no enredessin gaire. Però la paraula *sempre* no existeix en política.

ÉS CERT QUE EL SISTEMA havia multiplicat el comerç i el consum, el treball i el benestar. Els indicadors mesuraven aquest benestar. Els avenços assolits en l'extensió de l'educació, en la ciència, en la carrera espacial, en els transports i les comunicacions, definien un món molt diferent al d'abans de la guerra. I la gent que havia viscut l'horror de la batalla i la misèria de la postguerra estava disposada a gaudir dels bens materials i a oblidar-se de les penúries passades i, fins i tot, dels ideals que els havien portat a la victòria de 1945. Una gran classe mitjana va multiplicar la despesa familiar; l'excedent destinat al consum es disparà; sorgiren noves necessitats abans mai sentides; i van aparèixer nous estímuls per a l'oci i la cultura de masses. Els anys seixanta foren per al primer món, fins 1968, una *belle époque* més ampla i profunda que qualsevol altra. Però, de sobte, va esclatar la protesta.

A ESTATS UNITS, va encarnar-se en la rebel·lió antimilitarista provocada per la guerra de Vietnam. Al Barri Llatí de París, va cobrar cos en la contestació anti-autoritària. I a Praga, va fer somniar en una *primavera* impossible. Els intel·lectuals i la nova generació euroamericana van començar a rebutjar aquesta societat opulenta, el consumisme, el desenvolupisme industrial i el malbaratament d'uns recursos aconseguits mitjança un doble espoli: de classes en l'àmbit intern, i del sud pel nord en l'in-

“La revolta juvenil de 1968 va qüestionar l'autoritarisme dominant a les societats vencedores del feixisme, que, paradoxalment, omplien la vida quotidiana de repressions i tabús socials i sexuals

ternacional. Chomsky, Galbraith, Sartre i Marcuse van donar forma a aquesta protesta, denunciant una societat brillant en aparença però autoritària en el fons. I els joves van fer seva aquesta protesta, polititzant així una rebel·lia juvenil i estètica que s'havia donat moltes altres vegades. Però aquest cop era diferent: constituïa el rebuig d'una situació social que els instal·lats consideraven immillorable i, per tant, immòbil.

UN DELS TRETS FONAMENTALS d'aquesta revolta juvenil de 1968 és que va ampliar el concepte de *problema social*, fins llavors limitat a la qüestió social i a la lluita de classes. A partir de 1968, la problemàtica social inclou també la reivindicació feminista, la lluita contra la segregació racial, la desigualtat planetària, la preocupació pel medi ambient, l'antimilitarisme, el moviment antinuclear, la reivindicació homosexual i altres... I, al mateix temps, va qüestionar l'autoritarisme dominant a les societats vencedores del feixisme, que, paradoxalment, omplien la vida quotidiana de repressions i tabús socials i sexuals.

EL NOVEMBRE DE 1968, William Burroughs escrivia a *Esquire*: “La rebel·lió dels joves és un fenomen mundial que no s'ha vist mai abans a la història. Jo no crec que es calmin als trenta, tal i com a la classe dirigent li agradaria fer-nos creure. Milions de joves a tot el món estan fins als nassos d'una autoritat frívola i indigna que actua segons un programa farcit de disbarats.” Potser era així, però el novembre del mateix any 1968 Richard Nixon va ser escollit president d'Estats Units; i una enquesta de Gallup deia que el 51% dels nord-americans pensava que seria un bon president i un sis per cent esperava que fos genial. En qualsevol cas, la llavor de la revolta estava llançada.

De set en set

Josep Maria Casasús

Idioma clar

Ho va publicar el 1970, a ABC, qui havia estat director de la Real Academia de la Lengua Española, l'andalús José María Pemán: “Hablar o leer o aprender el catalán es un hecho simplicísimo. Se trata de beber un vaso de agua clara.” Deia que a Espanya tothom hauria d'entendre i respectar, si més no, el català. Les escoles espanyoles caldria que adoctrinessin amb aquesta idea de Pemán. El seu no era ni és un cas aïllat. Les persones cultes de Castella, Andalusia, Galícia i Catalunya poden escoltar i llegir qualsevol idioma romànic. En realitat, castellà, català, gallec, italià, portuguès i francès

A Espanya tothom hauria d'entendre i respectar, si més no, el català

són dialectes del llatí. També ara gent d'arreu d'Espanya pensa com Pemán. Hi ha acadèmics catalans que ho experimenten amb tenacitat. Un d'ells és Josep Maria Figueres, professor d'història del periodisme a la UAB. Amb confiança heroica neda sovint en aigües hostils al català. No fa cas del parer d'amics escèptics. Pensa que sempre hi ha a Espanya persones intel·ligents i honrades que aprecien el nostre idioma. Ho ha constatat ara en aconseguir que un tribunal contenciós administratiu rectificqués la resolució d'una comissió ministerial que no li va valorar un llibre en català. Ja ho havia viscut fa anys quan un lletrat del *Ministerio* va remarcar que podia expressar-se en català en les oposicions per accedir al cos de professors universitaris. Gràcies a vogadors intrèpids en mars inhòspites com Figueres, hi ha funcionaris espanyols que saben beure l'aigua clara catalana que receptava Pemán.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Deneguen la llibertat als presos polítics

El Suprem insisteix que es manté el risc de reiteració de delictes i també de fugida

Rivera no convenç Rajoy per allargar el 155

Considera que hi ha d'haver més control de finances, TV3, Mossos i política exterior

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Fidel a la voluntat del

FÓRMULA Torra pren possessió igual que ho va fer Puigdemont, en una breu i austera cerimònia sense convidats ni representants de l'Estat **PRESOS** La visita que tenia previst fer avui als presos polítics s'ha ajornat fins dilluns

Òscar Palau
BARCELONA

“Prometo complir lleialment les obligacions del càrrec de president, amb fidelitat al poble de Catalunya representat pel Parlament.” Amb aquesta senzilla fórmula, la mateixa que ja havia fet servir Carles Puigdemont el gener del 2016, va prendre possessió ahir al migdia el 131è president de la Generalitat, Joaquim Torra i Pla, en un breu i auster acte al Palau de la Generalitat, amb l'única presència com a convidats de vuit membres de la seva família. El secretari del govern, Víctor Culler, va llegir el decret signat dimarts pel “rei Felip” en què donava fe de l'elecció dilluns i, tot seguit, Torra prometia el càrrec davant del president del Parlament, Roger Torrent, que no hi va intervenir, a diferència de fa dos anys, quan la seva predecessora, Carme Forcadell, havia utilitzat les mateixes paraules per preguntar a Puigdemont si acceptava ser president. La cerimònia no es va fer com és habitual al Saló Sant Jordi, sinó al Mare de Déu de Montserrat, molt més petit, amb una senyera presidint-la però sense la foto del rei, i amb el medalló de presidència que distingeix els presidents des de la II República sobre la taula.

A la sortida, un nodrit grup de funcionaris que treballen al Palau l'esperava al Pati dels Tarongers, on van sonar *El cant de la senyera* i *Els segadors* al carilló. “Encetem una nova

etapa en què us demano el mateix compromís i la mateixa implicació i voluntat de construir aquest país nou, de tots, que volem lliure i republicà”, va afirmar Torra en un breu discurs, després d'agrair-los la feina de tots aquests mesos en què no hi ha hagut ningú. Un grup de treballadors va lliurar també a Torra una pancarta amb un llaç groc. “Vaig dir que penjaríem un llaç i el penjaré”, s'hi comprometia ell. Tot plegat, per cert, només ho van poder cobrir *in situ* TV3 i les agències ACN, Efe i Europa Press.

En tot cas, la cerimònia, volgudament discreta per fer palesa la anormalitat de la situació política, no va estar mancada de cert secretisme –no s'anunciaria oficialment fins a una hora abans– arran del desacord en el format amb el govern espanyol, que al final no hi va enviar cap representant. Torra li havia demanat que, d'acord amb el baix relleu que li volia donar, l'executiu estatal hi fos representat per un perfil “secundari”, com algun secretari general de menor rang, però La Moncloa –que segons fonts assenyalades per TV3 hi volia enviar la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría– s'hi va negar. “Des de la Generalitat s'ha intentat imposar el nivell de la delegació governamental, cosa que no s'ha acceptat”, lamentaven en una nota minuts abans, en què denunciaven que “el model d'acte organitzat degrada la mateixa dignitat de la institució”. Fonts properes al pre-

La presa de possessió de Quim Torra va tenir una posada en escena molt austera, al Saló de la Mare de Déu de Montserrat i en presència només de la família ■ ACN

sident contestaven, però, que la Generalitat tenia “tota la llibertat” en l'organització perquè és “un acte no reglat”.

Nou front PP-PSOE

El ministre d'Exteriors, Alfonso Dastis, va qualificar la cerimònia de “president de segon ordre”, però el de Justícia, Rafael Catalá, va treure importància a la polèmica, tot incidint que el que cal ara és que el govern es posi en marxa. Segons ell, a més, tot i que es van usar “fórmules perifràstiques” per evitar esmentar la Constitució, recordava que ja han estat avalades abans per sentències i que “allò que compta és el fons, més enllà de les paraules o les fórmules”. De fet, el TSJC ja es va pronunciar fa

dos anys a favor de la fórmula de jurament de Puigdemont, perquè entenia que les “obligacions” del càrrec a què fa referència ja inclouen el respecte a la Constitució i l'Estatut.

Tot i això, el líder del PP al Congrés, Rafael Hernando, va anunciar ahir que estudiaran si la presa de possessió de Torra s'ha “formalitzat adequadament”, ja que acatar la Carta Magna “no és un fet merament formal, sinó transcendent”. De fet, Hernando ja va fer pinya amb el líder del PSOE, Pedro Sánchez, que una estona abans havia llançat la proposta de regular per llei les preses de possessió dels càrrecs públics perquè diguin explícitament que acaten la Constitució i res-

Marín ofereix col·laboració a Torra

L'alcaldesa de l'Hospitalet, Núria Marín, ha felicitat el president en una carta en què li ofereix “col·laboració institucional” si es mou dins la legalitat, però l'avis que, en cas contrari, trobarà la seva “oposició ferma”. Marín diu a Torra que el seu discurs del passat ha causat “alarma” i l'insta a renovar-lo per poder avançar junts i “sense unilateralitats”.

Així, alerta que veu una “societat polaritzada”, on s'han trencat les bases del consens, i reivindica l'experiència del municipalisme per contribuir al diàleg. En aquest punt, l'loa la comissió mixta de treball creada amb Puigdemont, que ha desencallat diversos projectes, i demana que es reactivi abans de l'estiu després que al setembre s'aturés.

pecten la monarquia. El socialista, que denunciava la “deslleialtat” de Torra pel seu “vet” al govern espanyol en l'acte, anunciava que emprendre una iniciativa legislativa per reformar la Lored, al costat si cal del govern espanyol, a dis-

posició de qui el PSOE ja es va posar ahir.

I ara, el govern

L'últim pas ara perquè s'ajexqui el 155 és la presa de possessió del govern, amb una fórmula que tampoc està regulada en cap text le-

L'APUNT

Les tornes es giren

Marc Bataller

El líder de Catalunya En Comú Podem, Xavier Domènech, va ser molt dur contra el president, Quim Torra, durant el discurs d'investidura i li va tirar per la cara els polèmics tuits sobre els espanyols i els articles que Torra havia publicat en el passat. Domènech va assegurar que sentia vergonya i va destacar que una persona així no pot ser president. Però, com diu el refrany,

"mai diguis d'aquesta aigua no en beuré": ahir es van filtrar uns missatges de les xarxes de l'any 2008 de la portaveu dels comuns, Elisenda Alamany, en què deia: "Els espanyols ens segueixen follant per darrere i per davant." Alamany va demanar disculpes, però aquest fet demostra que les acusacions molts de cops en política se't poden girar en contra.

poble"

gal, per la qual cosa hi ha certa confusió. De moment, el president ha ajornat fins dilluns vinent la visita que tenia previst fer avui als presos polítics a Estremera, Soto del Real i Alcalá Meco. Segons fonts de Presidència, l'ajornament ha estat sol·licitat pel Ministeri de l'Interior, que ha adduït raons organitzatives i logístiques. El president Torra vol aprofitar aquesta visita perquè els consellers Jordi Turull, de Presidència, i Josep Rull, de Territori i Sostenibilitat, signin i prometin reeditar el càrrec davant seu, la qual cosa, junt amb el decret de nomenament, ja tindria validesa legal. Torra podria viatjar la setmana vinent a Brussel·les per fer el mateix amb Lluís Puig, que en

principi repetirà a Cultura, i potser amb Toni Comín, a Salut, l'únic d'ERC que vol repetir, contra la voluntat del partit, això sí, que preferiria uns consellers i una presa de possessió sense artificis per començar ja a treballar. Dimecres vinent hi haurà el primer ple després de la investidura, i el Parlament hi ha d'aprovar la creació de comissions legislatives, que s'han d'estructurar en funció de les àrees de govern. Tot i que JxCat no ho ha confirmat, l'oposició i la mateixa ERC voldrien que Torra comparegués al principi per explicar la composició i l'estructura del govern, quelcom, per cert, que la passada legislatura Puigdemont ja havia explicat en el seu ple d'investidura. ■

LA CRÒNICA

Emili Bella

El carilló escombra el 155

Una estelada a peu de carrer voleiant en sentit contrari al de la senyera i la bandera espanyola del Palau ■ JUANMA RAMOS

El so de les 49 campanes de bronze del carilló del Palau de la Generalitat entonant el *Cant de la senyera* i *Els segadors* va anunciar ahir la recuperació de la institució usurpada pel 155. Campanades que expulsaven el fantasma de l'ocupació de les parets nobles de l'edifici.

L'hermetisme precedia la presa de possessió de Quim Torra com a 131è president de tots els catalans. No se sabia l'hora exacta de la cerimònia. A primera hora havia entrat la guàrdia d'honor – Mossos amb espadenyes – que hi participaria. Una munió de càmeres esperava l'arribada del vehicle oficial en una plaça de Sant Jaume que mantenia un silenci enrarit. A aquella hora l'ombra mossegava mitja plaça, però del cantó de l'ajuntament. Poc després de les deu va baixar la pilona que des de fa uns mesos s'ha instal·lat a la porta de l'edifici, com una quinta columna troiana.

A un quart d'onze va arribar finalment la comitiva: dos vehicles amb els vidres tintats que no permetien veure si el president investit era a dins. L'interior del Palau no s'apreciava amb la llum que hi ha a fora. Els mitjans gràfics revisaven el material per intentar esbrinar si apareixia a les imatges el que pogués semblar un president. En va. L'editor no es va deixar veure fins al cap de més d'una ho-

ra, a dos quarts de dotze. Només els mitjans públics i les agències de notícies van poder accedir al saló on es feia l'acte. La resta de periodistes ho van haver de seguir per plasma.

La fugaç presa de possessió, de menys de dos minuts, va tenir lloc al saló Mare de Déu de Montserrat, amb una Moreneta en un lateral. Una verge ennegrida ja va aparèixer exiliada a Berlín, a la sala on Carles Puigdemont va rebre Torra la setmana passada. Només familiars del flamant molt ho-

Les campanes van tocar 'Els segadors'; la mateixa cançó va ser cantada alhora, de nou, a dins i a fora de la Generalitat

norable hi eren presents, a part del president del Parlament, Roger Torrent, i el secretari del govern, Víctor Cullell. Sense representants del govern espanyol ni patuleies.

Torra i Torrent lluíen un llaç groc a la solapa. El de Torra era més gran. Una senyera, un quadre de Sant Jordi matant el drac i el medalló damunt la taula van completar l'atrezzo. El medalló va ser el pla final de la retransmissió televisiva. Ningú el va agafar per col·locar-li a Torra. Va quedar sobre la pelfa. Alguns van llegir-hi que

volia simbolitzar l'absència de Puigdemont, però el gest va obrir més interpretacions que el significat del mòltil a 2001, una odissea de l'espai. L'odissea ha estat arribar fins aquí.

Mentrestant, algú va sortir a aquell balcó que un dia va trepitjar José Luis Rodríguez Zapatero i va desplegar un domàs amb les quatre barres. Aviat s'hi veurà el llaç groc promès per Torra en el seu discurs d'investidura. Més amunt, la bandera espanyola continuava onejant, alienada. Aquell balcó, tan buit. El delegat del govern de Mariano Rajoy, Enric Millo, no ha posat els peus al Palau durant els gairebé set mesos de profanació. No li ha calgut o no s'hi ha atrevit.

Tot de gent s'aplegava a la plaça per veure si Torra sortia. Quan va sonar el carilló van començar a cantar. Al damunt dels seus cants s'aixecava una estelada. A dins, al pati dels Tallers, el president i el personal del Palau també es posaven a cantar espontàniament a mig *Cant de la senyera* i després, sencers, *Els segadors*. Música per restituir. La mateixa cançó entonada alhora, de nou, a dins i a fora de la Generalitat.

En acabar, tot van ser aplaudiments i encaixades i un grup de treballadors va entregar a Torra una pancarta amb un llaç groc: "Vaig dir que penjaríem un llaç i el penjaríem."

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'oposició considera l'acte un menyspreu a la institució

■ En critiquen les formes mentre que a la CUP no li agrada que “s'acati el marc legal espanyol” ■ El PSC admet que la fórmula emprada és legal però lamenta haver vist un “president provisional”

E. Ansoła
BARCELONA

Un acte “pobre”, “sobri” i amb un simbolisme que “menysprea” la figura del president i la institució. Aquestes són algunes de les crítiques que els partits de l'oposició van dedicar ahir a la cerimònia de presa de possessió del càrrec de president de la Generalitat. Quim Torra hi va voler imprimir un caràcter “íntim” atesa la situació que viu la política catalana amb membres de l'anterior govern a la presó i a l'exili. El president va optar per canviar l'escenari i les formes, però aquesta austeritat no ha agradat

La frase

“Mostra un president que sembla que no vol ser conscient de la responsabilitat que va assumir”

Eva Granados
PORTAVEU DEL PSC

gens ni mica a l'oposició, que hauria preferit una cerimònia com les anteriors. Alguns veuen en aquest acte la voluntat de fer visible l'absència de Puigdemont i la provisionalitat de Torra. “Mostra un president que sembla que no vol ser conscient de la responsabilitat que va assu-

La portaveu del PSC, Eva Granados, ahir al Parlament per valorar la presa de possessió del càrrec de president per Quim Torra al Palau ■ EFE

mir i un president que sembla que actuarà de manera provisional i sent conscient que no serà ell qui manarà”. “No comencem amb bon peu”, hi va afegir la portaveu socialista, que creu que la imatge que s'ha ofert dona a entendre que “s'espera l'arribada de Puigdemont”.

La líder de l'oposició, Inés Arrimadas, va parlar abans que se celebrés la cerimònia i la seva crítica es va centrar en la polèmica pels continguts dels articles i piulades de Torra. El seu “nacionalisme identitari va en contra del projecte comú”, remarcava Arrimadas, que va qualificar “d'inimaginable” que en “qualsevol altre país” una persona que “pensa això dels seus conciutadans” sigui elegit president. Pel president del PP, Xavier García Albiol, va ser “un episodi més del descrèdit” de l'independentisme. La CUP, en canvi, va criticar que el govern hagi acatat el marc de la legalitat espanyola i que opti per un diàleg que veuen “preocupant”. ■

SARRAL: Patrimoni i natura 8 rutes - 5 nivells de dificultat

rutes a peu i en BTT

Nivell 4: Rutes amb desnivell considerable.
Distàncies entre els 13 i 20km.

Itinerari vermell. Ruta 6: De les Coves
19,3km 5h - DPA 630m

Itinerari marró. Ruta 7: Del Cogulló
15,9km 4h 15' - DPA 655m

Nivell 5: Ruta amb desnivell moderat.

Distància superior als 20km.
Itinerari negre. Ruta 8: De les Pedanies
24,7km 6h 15' - DPA 786m

Nivell 3: Rutes amb desnivell moderat.
Distàncies entre els 13 i 20km.

Itinerari groc. Ruta 4: De les Banys
14,5km 3h 45' - DPA 420m

Itinerari lila. Ruta 5: Del Mas del Sanaüja
17,4km 4h 20' - DPA 390m

Nivell 1: Ruta amb molt poc desnivell.

Distància inferior als 4km.

Itinerari Blanc. Ruta 1: Del vi i de l'artesanaria.
2,5 km 40' - DPA 80m

Nivell 2: Rutes amb desnivell moderat.

Distàncies entre els 5 i 12km.

Itinerari verd. Ruta 2: De la Vallcervera
8,2km 1h 50' - DPA 290m

Itinerari Blau. Ruta 3: De l'Anguera
9,3km 2h 20' - DPA 364m

Rutes
sense
guia

VIU SARRAL

el cor vinícola i artesà de Catalunya

www.viusarral.com

Consell Comarcal
de la Costa de Barberà

COSTA BARCELONA

Ajuntament de Sarral

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llarena no s'esmena i avisa la justícia alemanya de "l'error" belga

■ El magistrat envia una carta a la fiscalia de Schleswig-Holstein per intentar desmuntar la tesi del defecte de forma esgrimida pel jutge de Brussel·les

Montse Oliva
MADRID

L'endemà del revés que va rebre de la justícia belga, el magistrat Pablo Llarena es va afanyar a enviar un escrit a la fiscalia alemanya per advertir-la que no repeteixin amb Carles Puigdemont el mateix "error" d'interpretació del jutge que va decidir rebutjar l'euroordre que afectava Toni Comín, Meritxell Serret i Lluís Puig. En el cas alemany, Llarena, doncs, no sembla tenir intenció d'esmenar el defecte de forma que s'adduïa

des de Bèlgica per tombar la seva petició i s'adreçava a la fiscalia del Tribunal Regional Superior de Schleswig-Holstein —que ha de decidir els pròxims dies sobre Puigdemont— per fer-li saber que en l'acte de processament dictat el 21 de març —i que va motivar l'activació de les peticions internacionals— ja incloïa l'ordre de detenció i d'empresonament dels que són a Alemanya, Bèlgica i Escòcia.

Mentre fonts judicials indicaven ahir que, si el magistrat del Tribunal Suprem no resol el defecte

La data

05.12.17

és el dia que Llarena retirava l'euroordre de la jutgessa Carmen Lamela, i que ha estat l'origen de l'error de forma.

esgrimit pel jutge belga per no acceptar l'euroordre, aquest rebuig es pot fer extensiu a la resta de causes obertes en l'àmbit europeu, Llanera va decidir tirar pel dret i mantenir la posició que el dia

abans havien expressat fons de la sala penal del Suprem, les quals afirmaven que l'acte de processament té entitat suficient per no poder rebutjar l'euroordre.

L'argument de Bèlgica per no entrar ni tan sols a analitzar el fons de la petició de Llarena pels delictes de rebel·lió i malbaratament de diner públic és que prèviament s'havia d'haver dictat una ordre de detenció en territori espanyol —l'anterior havia decaïgut quan va retirar l'euroordre de l'Audiència Nacional— i aquesta és una

Carles Puigdemont durant l'anunci, el dia 10 passat, de la candidatura

circumstància que el jutge del Suprem va passar per alt malgrat que temps enrere havia rebut un advertiment de la fiscalia belga. Això ho van aprofitar les defenses dels consellers per esgrimir el precedent de l'anomenat cas Bob-Dogi, que és el que es va tenir

en compte i que assenyala que una euroordre ha d'anar acompanyada d'un ordre de detenció d'àmbit estatal. Així doncs, per evitar una resposta en cadena, les mateixes fonts insistien que Llarena, a més de la belga, hauria d'haver corregit l'euroordre que

H O S T A L
D E L A
P L A Ç A

Celebrem els 75 anys de l'Hostal amb un menú especial de dimarts a divendres. Per només 19,90€ i per a un mínim de dues persones, podràs degustar un menú inspirat en les cartes que ha tingut el restaurant durant aquests anys.

☎ 93 753 19 02

📍 Plaça de l'Església, 32,
08348 Cabriels

Segueix-nos a les xarxes socials i viu el nostre dia a dia!

f hostaldecabriels

📷 @hostaldecabriels

le Quim Torra ■ EFE

Euroordres fallides i risc de fuga

El Tribunal Suprem va aprofitar els successius cops de porta a les euroordres com un element per ratificar la presó per a Jordi Turull, Josep Rull, Carme Forcadell, Dolors Bassa i Raül Romeva. Per a la sala segona, el risc que puguin fugir és molt elevat davant les "evidents dificultats" per fer efectius els lliuraments a la justícia espanyola. El Suprem assenyala, doncs, que els empresonats podrien tenir la temptació d'exiliar-se atesa l'actual situació no només de Comín, Serret i Puig, sinó també davant la primera decisió avançada respecte a Puigdemont i les dificultats que també s'albiren en el cas de Ponsatí i de Marta Rovira.

De tots ells, diu el tribunal que tenen prou cobertura per poder "mantenir una aparença de vida normalitzada fora d'Espanya". El risc de fuga i la possibilitat de reiteració delictiva –no creuen que no siguin capaços de tornar a "forçar la col·lisió amb l'Estat per declarar la independència"– són elements que assenyala el Suprem per confirmar l'acte d'empresonament dictat per Pablo Llarena el 23 de març passat. I, de retruc, aprofiten per llançar més avisos als tribunals interpel·lats destacant que els delictes que se'ls imputen són tan greus que, si s'haguessin consumat, "haurien afectat l'estructura i els valors de la UE".

afecta Puigdemont i Clara Ponsatí, que és a Escòcia. Tant és així que l'equip de defensa de l'expresident ja ha fet arribar una petició al tribunal alemany perquè apliqui el mateix criteri de la justícia belga i adueixi el defecte de forma per rebutjar l'euroordre.

Des de la fiscalia de Schleswig-Holstein s'admetia ahir que coneixien la resolució belga i indicaven que analitzarien els requisits d'admissibilitat.

Pel que fa al cas de Comín, Serret i Puig, la fiscalia del Suprem, tot i defensar els passos que havia se-

guit Llarena per activar l'euroordre, instava l'instructor a repetir l'operació davant la justícia belga per superar les "discrepàncies de caràcter formal". L'objectiu és que es pronunciï sobre el fons, ja que dimecres passat no hi van entrar. ■

Bèlgica defensa la seva justícia

■ El primer ministre defensa la independència dels jutges arran del rebuig de les euroordres contra els consellers

Redacció
BARCELONA

La decisió del jutge belga de rebutjar les euroordres per un defecte de forma contra els consellers Antoni Comín, Meritxell Serret i Lluís Puig ha estat rebuda com una victòria en la banda independentista i com una derrota, en la constitucionalitat. El mateix Tribunal Suprem va expressar el seu enuig i va considerar tota aquesta situació una "manca de compromís".

Les mirades dels sectors més conservadors, doncs, apunten cap a Bèlgica i ahir el primer ministre belga, Charles Michel, va reiterar que "la justícia

Charles Michel, primer ministre belga ■ REUTERS

és independent, a Bèlgica". El màxim mandatari belga, que va evitar fer cap

altre comentari sobre les euroordres, va fer aquestes declaracions des de Sofia, a Bulgària, on participava en una cimera europea amb els Balcan Occidentals. Michel no va coincidir amb Rajoy, ja que el president del govern espanyol és l'únic cap de govern de la Unió Europea que no hi va assistir per la presència de Kosovo.

La justícia belga ja va estar en el centre de les crítiques espanyoles el mes de desembre passat quan el jutge Pablo Llarena va retirar la primera de les euroordres perquè s'albirava que el jutge belga podia limitar els delictes que es podrien jutjar a l'Estat espanyol. ■

140055-1188024T

100 anys d'Alabastre a Sarral 1917-2018, cent anys del primer taller modern d'alabastre a Sarral

26
ABRIL

27
MAIG

26.04.2018
19.30 h
Inauguració

Horari exposició:

De dilluns a dissabte:
de 10 a 20h

Diumenges i festius:
de 10 a 14h

100 Alabastre Sarral és la culminació d'un any dedicat al centenari del primer taller d'alabastre modern obert a Sarral. Sota la iniciativa de Maurice Raud i Victor Arcangioli, l'any 1917, s'obrí el primer taller modern d'alabastre de Sarral, hereu dels antics tallers d'artistes dels segles XVII i XVIII.

L'actual mostra no vol ser una vivència del passat, tot al contrari, 100 anys d'alabastre a Sarral presenta al visitant les aplicacions més modernes i contemporànies de l'alabastre de Sarral, cent anys després del primer impuls.

Amb la participació de tots els tallers, artesans i indústries de l'alabastre de Sarral, reconegut com a Zona d'Oficis Singulars per la Generalitat de Catalunya, el públic podrà conèixer de primera mà el moment actual que viu el sector, el seu teixit empresarial i social al voltant de la població de la Conca de Barberà.

Una extraordinària oportunitat per reivindicar un art, una cultura, una indústria i una artesania única a la nostra geografia, radicada a Sarral des de fa més 100 anys.

Damià Amorós, comissari de 100 Alabastre Sarral

Artesania Catalunya. Banyes Nous, 11 - 08002 Barcelona - T 934 674 660
<http://ccam.gencat.cat> - @ccamcat - #ArtesaniaCat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rajoy frena l'ansia de Rivera d'un 155 per als Mossos i TV3

■ El president espanyol aposta per deixar caure l'actual com dicta el Senat i respondre quan Torra faci una "il·legalitat" ■ El líder de Cs exigeix que "els bons" endureixin ja el 155 contra "els dolents"

David Portabella
MADRID

Després de ser relegat per Mariano Rajoy a ser rebut en un segon torn en favor de Pedro Sánchez, Albert Rivera va acudir ahir a La Moncloa a reunir-se amb Mariano Rajoy amb l'ansia de posar en marxa un nou 155 molt més dur –abans que hagi expirat l'encara vigent– i que serveixi per controlar des de Madrid des del dia a dia de les finances fins als Mossos, passant pels continguts de TV3 i Catalunya Ràdio. "Quan decaigui l'actual es pot estendre automàticament al Senat", va avisar Rivera amb l'afany de marcar la pauta a Rajoy. El president espanyol, però, va frenar l'ansia del soci i va mantenir l'obediència al Senat d'aixecar l'actual 155 quan hi hagi la presa de possessió del govern i, ja a partir d'aleshores, respondre davant l'eventual primera "il·legalitat" que pugui fer Quim Torra.

Amb la displicència de no sortir a l'escalinata de La Moncloa a saludar-lo –sí que ho va fer amb Sánchez–, Rajoy va rebre ahir durant una hora un Rivera erigit en guardià de la severitat amb Catalunya que busca l'opa a l'electorat del PP. En la croada per imposar un 155 extrem "imme-

Rajoy i Rivera es van reunir durant una hora a La Moncloa per abordar la nova situació a Catalunya ■ JUAN CARLOS HIDALGO / EFE

diament" per la "provocació permanent" de Torra, el líder de Cs va arribar a fer una diferenciació entre "els bons" –entre els quals s'hi inclou ell i hi inclou la resta dels constitucionalistes– i "els dolents" –en què hi entren els independentistes, amb Torra i Carles Puigdemont al capdavant–. "Més prova del desafiament que Torra dient que Puigdemont és el president legítim! A Berlín només hi faltaven els fils del titella!", va exclamar Rivera, per a qui les paraules són per si soles una prova

concloent per suspendre l'autogovern per segona vegada.

Suport per actuar i prou
A l'hora de dictar a Rajoy què ha de fer, Rivera va ser rotund: "Té tot el suport de Ciutadans per actuar i estendre el 155, i si no actua no necessita el nostre suport. La unitat es manté si decideix actuar."

Tot i el desafiament a elevar l'aposta del 155, el líder de Cs no va ocultar que aquest no és, ara per ara, el camí de Rajoy, que prefereix donar temps al temps i

obrir un parèntesi que permeti al PNB votar a favor dels pressupostos del 2018. "El govern no té previst aplicar el 155, ja ho van dir en la reunió amb Sánchez", va lamentar Rivera sobre una cita, la del president i el líder opositor, que ell veu com una "foto" per "mirar cap a un altre costat" i prou. "Fer-se la foto i treure un comunicat no és la solució", renya Rivera el bipartidisme.

En la seva visita a La Moncloa, Rivera va voler comparèixer *in situ* per fer-ho amb el logotip de la pre-

sidència del govern, sinó que va aprofitar per carregar contra Sánchez, que en l'última setmana li ha usurpat el rol de soci preferent de Rajoy en l'agenda catalana. Segons el líder de Cs, el que ha de fer el PSOE és regalar a Rajoy l'abstenció al pressupost perquè el PNB no condioni la vida política.

Si bé a l'octubre Rivera era partidari que l'article 155 s'apliqués per convocar eleccions i prou, ahir es va mostrar com un entusiasta del 155 i devot d'explorar tot el que pot donar

de si per gestionar la Generalitat a sis-cents quilòmetres de distància i amb caràcter preventiu. Així, per exemple, es va almar per la possible restitució del major Josep Lluís Trapero i que els Mossos "estiguin de nou al servei del cop d'estat", i va denunciar que TV3 i Catalunya Ràdio han de fer proselitisme constitucional i no "propaganda separatista", que és el que ell sosté que fan actualment. "Els mitjans públics han de defensar l'ordre constitucional i democràtic. Una tele de l'Estat no pot anar contra l'Estat", va al·lisonar. Al mateix temps, creu que el nou 155 ha d'aconseguir que el "bilingüisme" arribi a l'escola pública.

Treure el sou als exiliats

A més d'un 155 dur, Rivera proposa canvis legals perquè a Puigdemont i la resta d'exiliats –"colpistes", els anomena ell– els sigui retirat el sou de diputats i o consellers i que tampoc no es puguin presentar a les properes eleccions si a l'octubre hi ha una convocatòria anticipada. "La UE és llibertat de circulació, no és llibertat de delinqüents", va clamar sense ocultar l'enuig pel protagonisme de Puigdemont i pel revés de Bèlgica a l'euroordre defectuosa del jutge Pablo Llarena.

Després de rebre Sánchez dimarts i Rivera ahir, Rajoy va trucar a Pablo Iglesias (Podem) i tots dos van acordar fer una reunió sobre Catalunya aviat. "No estem d'acord amb l'excepcionalitat ni amb la línia repressiva dels partits monàrquics, però el diàleg sense exclusions entre tots els actors és imprescindible", avisa Iglesias. ■

EL PUNT AVUI+
T E L E V I S I Ó

El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, entrevista
des del Palau de la Generalitat

Quim Torra

131è president de la Generalitat de Catalunya

Aquest diumenge, a les 21.30 h, a El Punt Avui Televisió

Segueix l'entrevista també a www.elpuntavui.cat

Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires

EDICTE

La Junta de Govern Local, en sessió ordinària de data 27 d'abril de 2018, va prendre per unanimitat l'acord següent:

Primer. Sotmetre la sol·licitud de llicència urbanística d'usos i obres provisionals per realitzar l'activitat de Comercialització de mampares interiors, fusteria d'alumini, falsos terres, sostres desmuntables i decoració interior a situar al carrer Newton, 15 del Polígon Industrial Sesrovires, sol·licitada per l'empresa COMERCIAL MATEU, SL, al tràmit d'informació pública durant el termini de vint dies hàbils, de conformitat amb l'article 67 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, comptat des de l'endemà de la darrera publicació del corresponent edicte al BOPB, al DOGC, al diari El Punt Avui i a la seu electrònica de l'Ajuntament: <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/board/> en la secció Tauler d'Anuncis; així com publicar aquest acord i la seva documentació a la seu electrònica de l'Ajuntament: <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/transparencia/> en la carpeta EXPEDIENTS EN EXPOSICIÓ PÚBLICA.

Segon. Sol·licitar informe a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona sobre els aspectes de legalitat dels usos i les obres provisionals interessades, de conformitat amb l'article 68 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística. El termini per emetre l'informe preceptiu de la Comissió Territorial d'Urbanisme és de dos mesos.

Tercer. L'Ajuntament no pot atorgar la llicència urbanística sol·licitada si l'informe emès per la Comissió Territorial d'Urbanisme és desfavorable, i per tant no és permès l'inici de l'activitat.

Quart. Notificar aquest acord a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, a la societat COMERCIAL MATEU, SL i a l'Àrea de Serveis Territorials i Sostenibilitat, per al seu coneixement i efectes.

Els ho trasllado per al seu coneixement i efectes.

Sant Esteve Sesrovires, 9 de maig de 2018
Vist i plau,
L'alcalde, Enric Carbonell i Jorba
El secretari, Ricard Rosich i Palet

Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires

EDICTE

La Junta de Govern Local, en sessió ordinària de data 20 d'abril de 2018, va prendre per unanimitat l'acord següent:

Primer. Sotmetre la sol·licitud de llicència urbanística d'usos i obres provisionals per realitzar l'activitat de Taller de muntatge de maquinària i magatzem de màquines i peces de recanvi per a utilitat de soldadura, a situar al carrer Narcís Monturiol, 3, del Polígon Industrial Sesrovires, sol·licitada per l'empresa SUMITEC BCN Productes Metal·lúrgics, SL, al tràmit d'informació pública durant el termini de vint dies hàbils, de conformitat amb l'article 67 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, comptat des de l'endemà de la darrera publicació del corresponent edicte al BOPB, al DOGC, al diari El Punt Avui i a la seu electrònica de l'Ajuntament: <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/board/> en la secció Tauler d'Anuncis; així com publicar aquest acord i la seva documentació a la seu electrònica de l'Ajuntament: <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/transparencia/> en la carpeta EXPEDIENTS EN EXPOSICIÓ PÚBLICA.

Segon. Sol·licitar informe a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona sobre els aspectes de legalitat dels usos i les obres provisionals interessades, de conformitat amb l'article 68 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística. El termini per emetre l'informe preceptiu de la Comissió Territorial d'Urbanisme és de dos mesos.

Tercer. L'Ajuntament no pot atorgar la llicència urbanística sol·licitada si l'informe emès per la Comissió Territorial d'Urbanisme és desfavorable, i per tant no és permès l'inici de l'activitat.

Quart. Notificar aquest acord a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona i a la societat SUMITEC BCN PRODUCTES METAL·LÚRGICS, SL i a l'Àrea de Serveis Territorials i Sostenibilitat, per al seu coneixement i efectes.

Els ho trasllado per al seu coneixement i efectes.

Sant Esteve Sesrovires, 9 de maig de 2018
Vist i plau,
L'alcalde, Enric Carbonell i Jorba
El secretari, Ricard Rosich i Palet

Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires

EDICTE

La Junta de Govern Local, en sessió ordinària de data 13 d'abril de 2018, va prendre per unanimitat l'acord següent:

Primer. Sotmetre la sol·licitud de llicència urbanística d'usos i obres provisionals per realitzar fabricació d'altres sistemes, grans dipòsits i contenidors metàl·lics, a situar al carrer Newton del Polígon Industrial Sesrovires, sol·licitada per l'empresa LAIN CONTENEDORES, SL, al tràmit d'informació pública durant el termini de vint dies hàbils, de conformitat amb l'article 67 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, comptat des de l'endemà de la darrera publicació del corresponent edicte al BOPB, al DOGC, al diari El Punt Avui i a la seu electrònica de l'Ajuntament: <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/board/> en la secció Tauler d'Anuncis; així com publicar aquest acord i la seva documentació a la seu electrònica de l'Ajuntament: <http://santestevesesrovires.eadministracio.cat/transparencia/> en la carpeta EXPEDIENTS EN EXPOSICIÓ PÚBLICA.

Segon. Sol·licitar informe a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona sobre els aspectes de legalitat dels usos i les obres provisionals interessades, de conformitat amb l'article 68 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística. El termini per emetre l'informe preceptiu de la Comissió Territorial d'Urbanisme és de dos mesos.

Tercer. L'Ajuntament no pot atorgar la llicència urbanística sol·licitada si l'informe emès per la Comissió Territorial d'Urbanisme és desfavorable, i per tant no és permès l'inici de l'activitat.

Quart. Notificar aquest acord a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, a la societat LAIN CONTENEDORES, SL i a l'Àrea de Serveis Territorials i Sostenibilitat, per al seu coneixement i efectes.

Els ho trasllado per al seu coneixement i efectes.

Sant Esteve Sesrovires, 9 de maig de 2018
Vist i plau,
L'alcalde, Enric Carbonell i Jorba
El secretari, Ricard Rosich i Palet

#CATALUNYALLIBERTAT

Acusen un jutge d'injúries a la policia

La fiscalia presenta una denúncia contra Vidal per haver dit "terrorisme policia" ■ L'investiga el magistrat de l'1-O

Mayte Piulachs
BARCELONA

La fiscalia de Barcelona finalment ha presentat una denúncia per injúries a la policia espanyola contra el magistrat Federico Vidal Grases, titular del jutjat contenciosos 17 de Barcelona, per haver escrit "terrorisme policia" i "la seva Borbònica Majestat es mira el melic" en un xat judicial dies després de les càrregues policials. Curiosament, el repartiment de la denúncia ha recaigut en el titular del jutjat 13 de Barcelona, que investiga els preparatius de l'1-O, amb una trentena d'imputats.

El Consell General del Poder Judicial (CGPJ) as-

Entrada dels jutjats contenciosos a Barcelona ■

segura que no controla aquest correu corporatiu (on s'escriuen expressions força despectives, segons alguns jutges) i que, en el cas de Vidal, ho va dur a la Fiscalia Superior de Cata-

lunya perquè havia estat publicat en un mitjà digital espanyol. El TSJC, que va rebre una denúncia d'un anònim, i la Fiscalia Superior de Catalunya van indicar que no eren competents perquè quan va fer la manifestació Vidal no estava fent de jutge. La Fiscalia Superior ho va derivar a la fiscalia de Barcelona. El març passat, abans de saber la decisió de la fiscal, el CGPJ va aprovar de sancionar el jutge Vidal, ara de baixa, amb una multa de 600 euros per una falta greu de desconsideració. La fiscalia ho considera injúries, castigat amb una pena de multa, i el jutge del cas ara ha demanat la resolució del TSJC. ■

ALCOVER: un viatge al TRIÀSIC, explosió de vida

Celebrem el Dia i Nit dels Museus amb visites gratuïtes als magnífics fòssils marins del Triàsic

Una nova exposició suggerent i interactiva amb el **PEIX PEDRA** com a protagonista

HORARIS

Dissabte, 19 maig (Nit de museus)
11h a 14h i de 16h a 18h i de 22h a 24h

Diumenge, 20 maig
11h a 14h i de 16h a 18h

Més informació www.museualcover.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Netflix vol explicar el procés sense ser “manipuladors”

El documental ‘Dos Cataluñas’ donarà veu a tot l’arc ideològic ■ El públic potencial és de 125 milions

Bernat Salvà
BARCELONA

“L’objectiu és no ser manipuladors, aquesta és la línia editorial de la pel·lícula.” Amb aquest noble propòsit, Álvaro Longoria dirigeix el documental sobre el procés *Dos Cataluñas*, que Netflix estrenarà a tot el món la tardor vinent. El públic potencial és enorme: vora 125 milions d’espectadors. El festival Docs Barcelona va acollir ahir una presentació del projecte, en què es van avançar 25 minuts del metratge i Álvaro Longoria i el

productor, Rafael Portela, van respondre a les preguntes dels nombrosos periodistes assistents.

En el fragment projectat es van poder veure i sentir polítics com Carles Puigdemont, Inés Arrimadas, Raül Romeva, Marta Rovira, Miquel Iceta, Xavier Garcia-Albiol i Ada Colau; periodistes com Carles Francino, Vicent Partal, Gemma Nierga, Antoni Bassas, John Carlin i alguns corresponents nord-americans; gent anònima del carrer... També incloïa imatges d’algunes escoles durant el referèndum de

l’1-O, manifestacions independentistes i unionistes... “Intentem mantenir la imparcialitat”, van insistir Longoria i Portela. I això implica un equilibri en el nombre de convidats i el temps de les intervencions dels uns i els altres.

Centrat en el 21-D

El documental se centrarà en les eleccions del 21 de desembre: les circumstàncies que hi van portar, la campanya electoral i el que ha passat després. Culminarà amb la presa de possessió del càrrec del president, Quim Torra,

Carles Puigdemont en una imatge del documental, que s’estrenarà a la tardor ■ NETFLIX

que justament es va produir ahir. El film durarà cap a dues hores i ja s’han fet 85 entrevistes. També hi sortiran Carme Forcadell, Manuel Valls, Pablo Iglesias, Albert Rivera. Han visitat les presons. “Hi apareixen els set partits importants, tots els punts de vista hi seran reflectits –diu el director–. També els de l’ANC i Òm-

nium. No volem fer un reportatge sobre les eleccions, volem que sigui rellevant d’aquí a deu anys. No volem que sigui obsolet d’aquí a un any.”

Álvaro Longoria (Santander, 1968) va produir el documental *Comandante d’Oliver Stone* i altres films documentals i de ficció, però no és conegut com a director. Considera

“essencial per a un documental respectar l’espectador, no dictar càtedra; volem donar-li informació perquè pugui tenir una opinió intel·ligent i il·lustrada”. S’adrecen a “dos nivells de públic, el que no en sap res i el que és expert; volem que el puguin entendre i puguin interessar-s’hi tant un australià com un de vosaltres”. ■

LINYOLA

FÈSTA MAJOR

18, 19, 20 i 21 de Maig 2018

Divendres
18

Dissabte
19

Diumenge
20

Dilluns
21

17:00h A la plaça Planell, elaboració de la 44ª Cassola de Linyola. Al vespre pregó de festa amb el SR PÒSTU, a la plaça Planell.

21:30h Al pavelló poliesportiu, degustació de la Cassola de Linyola i sopar amabilitzat amb l’humor de **EL SIDRAL**.

11:30h A l’església del poble, **BATEIG DELS GEGANTS CENTENARIS** i continuació cercavila amb els **GRATALI DE LINYOLA, ELS FADRINS DE BADALONA**. L’espectacle “David l’Ogra” de **LA CREMALLERA TEATRE**.

13:00h Vermut popular amb la Xaranga **MAI TOQUEM B**.

De 17:00 a 20:00h **SCAPE ROOM** a la sala d’actes Pau Casals.

18:30h Concert i ball amb l’orquestra **SATURNO**.

23:30h Espectacle de foc i correfoc.

00:30h Al pavelló poliesportiu, concert i marxa amb **BAND THE + THE PINK ROCK** i **THE GOATS**.

18:30h Concert i ball amb **SLALOM EXPRESS**.

11:30-14:00 i 16:30-19:00 **PARC INFANTIL** a la plaça Planell.

19:00h Espectacle aïm **QUIM MASFERRER** “Bona Gent” al pavelló poliesportiu.

ORGANITZA: AJUNTAMENT DE LINYOLA COL·LABORADORA: ENTYOLA DELS NUMERIS PRODUCCIO: 3D3 Events

Ajuntament de Linyola

ENTYOLA DELS NUMERIS

3D3 Events
639388211
973400906
info@3d3events.com

1874837

- ELEMENT FESTIU PATRIMONIAL D'INTERÉS NACIONAL -

CULTURA POPULAR

BALL PARLAT DEL SANT CRIST DE SALOMÓ

TEATRE · DANSA · LLUM

El Ball del Sant Crist de Salomó és un espectacle teatral d’arrels medievals. Pertany al gènere dels balls parlats, de molta tradició a les comarques del Camp de Tarragona. Posa en escena uns fets llegendaris del segle XVI que la tradició popular ha mantingut fins a dia d’avui.

INFORMACIÓ I RESERVES:
977 629 058
info@balldelsantcrist.cat
www.balldelsantcrist.cat

REPRESENTACIONS ELS QUATRE PRIMERS DIUMENGES DE MAIG

VISITES GUIADES
A LA CAPTELLA DEL SANT CRIST I A DAL CARRERALL

ENTRADA - DINAR

*Més informació: www.balldelsantcrist.cat | www.sabornio.cat

140194-188293T

SEGUIM-NOS

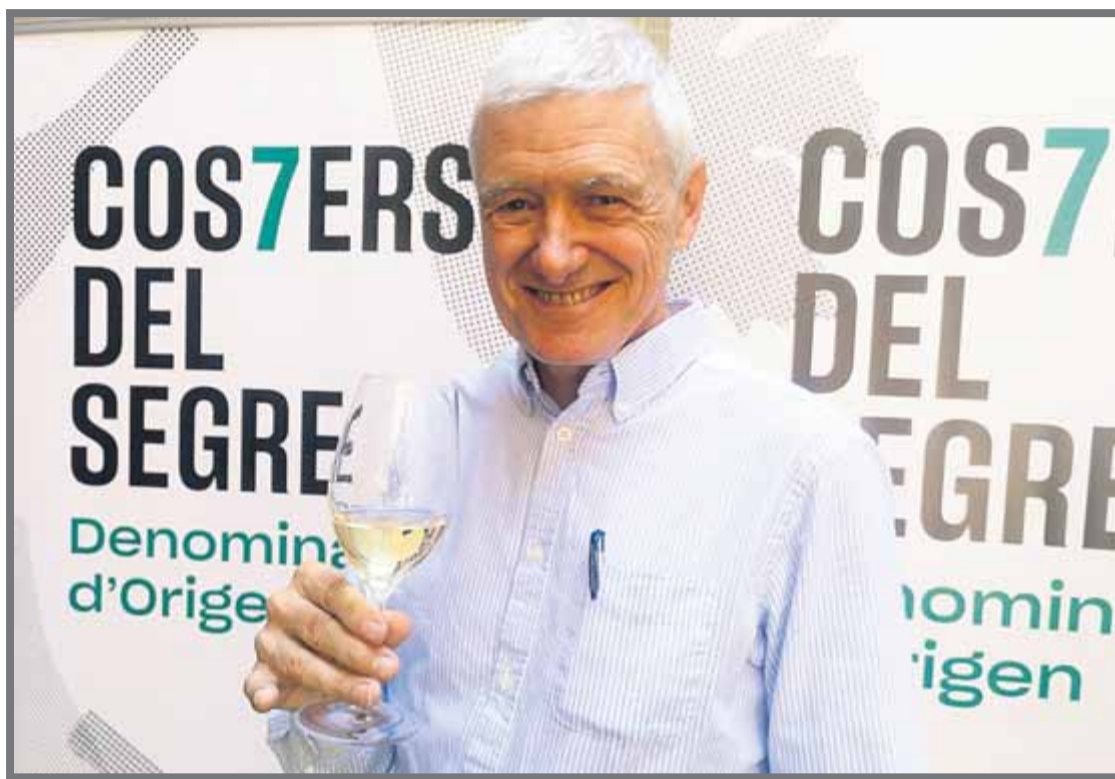
1874837

Xavier Farré

President de la Denominació d'Origen Costers del Segre

“La diversitat del territori és la gran riquesa de la denominació”

● La denominació preveu mantenir el ritme de creixement de vendes, un 8% l'any passat, tot prioritant la restauració. El preu mitjà dels vins és el segon més alt, sols darrere la DOQ Priorat

Xavier Farré amb la nova imatge de la DO Costers del Segre, que es va presentar ahir a Lleida ■ E. POMARES

Eva Pomares
LLEIDA

Al molt competitiu mercat vitivinícola, tenir una imatge, un nom i una ampolla atractius és tan important per vendre com la qualitat i la singularitat del mateix vi. Darrere la fruita i el porc, el vi és el tercer producte agroalimentari que produeix la demarcació de Lleida. La DO Costers del Segre va presentar ahir nova imatge, amb la qual vol transmetre més que un disseny. Per què aquest canvi?

En 32 anys d'història, la denominació sols ha tingut dos logotips, els anys 1987 i 2000. Aquest darrer i fins ara l'actual, tenia com a element central una bota. És un element genèric de l'elaboració del vi i no aportava cap valor extra a la denominació. No representava l'essència de modernitat i innovació que ens caracteritza, ni l'estil dels seus vins amb la barrica. Hem estat donant molts toms al canvi cap a altres objectes, però al final ens hem decantat perquè la senzillesa de les lle-

tres expressi un dels majors valors de la denominació: la riquesa vitivinícola del territori.

Finalment, no han canviat el nom de la DO, sinó que hi han incorporat les set subzones. És un reconeixement al mercat, que fa temps que valora la diferenciació a través del terroir? Hem incorporat les subzones perquè mentre altres fa molt de temps que comencen a treballar en aquesta línia, Costers del Segre aplega zones productores que van des del Pallars fins a les Garrigues. El nexa d'unió és el riu Segre, un clima continental i sòls pobres, que atorguen intensitat als vins. Volíem una cosa única i diferencial respecte a la resta i aquesta sols la tenim nosaltres. És una riquesa de paisatges i vins bonica que dona joc a poder-ho explicar.

Aquesta diversitat implica tenir els cellers catalans més al nord, a Sort. Amb el canvi climàtic, tenen peticions de fer nous cellers al Pirineu?

No gaires, però sí que és veritat que, amb el canvi climàtic, cada

cop els llocs més freds aniran també adequant-se per a la vinya. En paral·lel, els més calents estaran en desavantatge. La DO Costers del Segre és de mitjana la denominació més freda de Catalunya. Tot i que sembla que a Lleida fa molta calor, les oscil·lacions tèrmiques, amb nits fredes, són intenses. Així que estem preparats per a aquest escalfament global que ens va venint.

El logotip incorpora el color verd en la tipografia per remarcar la sostenibilitat dels vins. Com funciona el programa?

Té cinc anys de vida i a hores d'ara encara som l'única DO en la qual està en marxa aquest programa. Vetlla pel cultiu sostenible de la vinya i les bones pràctiques en l'àmbit social, mediambiental i econòmic. El 80% de la producció s'hi aixopluga. Els cellers omplen una enquesta sobre 100 pràctiques sostenibles. Per exemple, si abans de passar una cultivadora tenen en compte que hi pugui haver nius d'ocells a la vinya. Al final, el celler obté una puntu-

ció. Si la mitjana de la DO era inicialment d'1,3 punts sobre 3, ara ja ens situem en els 2,16. La puntuació és una guia per anar millorant cada any. Volem potenciar el programa i estem pensant en si –a més dels adhe-sius que cada celler pot fer servir si hi participa– implantarem un sistema d'estrelles o similar per fer visibles les puntuacions.

Tenen previst reforçar les accions destinades a promocionar l'enoturisme?

Recentment, ja hem fet un pas radical per potenciar-lo. La Ruta del Vi de Lleida i la denominació d'origen, que anàvem per separat, ens hem ajuntat i ara tindrem més recursos per fer coses i crear sinergies. Un objectiu és unir els vins amb la restauració i la gastronomia. Acabem de començar, però segur que podem fer grans coses pel turisme i la restauració.

El 2017 el creixement de vendes va ser el 8%, tant en l'alimentació com en l'hoteleria. Quina és la previsió per a enguany? S'han marcat alguna prioritat?

On tenim més interès a créixer és al canal d'hoteleria. I la previsió és aconseguir una xifra de creixement similar a la de l'any passat. No veiem que hàgim de fer un gran creixement sobtat, però sí que mantindrem el bon ritme. Encara que potser molta gent no s'ho pensa, el preu mitjà de l'ampolla –que també és un indicatiu de la qualitat– és el segon més alt entre les denominacions d'origen catalanes. Sols ens supera la DOQ Priorat. També som la tercera denominació en volum de vendes, després de les DO Catalunya i DO Penedès.

Tot i l'increment del consum de vi català al país, la gran assignatura pendent del sector és atacar Barcelona?

Sí, però també Lleida, sobretot la ciutat. El consum de vi de les denominacions catalanes ha passat del 28% al 35% en cinc anys, segons les dades de l'Inca- vi. Hauríem de ser més patriotes i a Lleida beure vi de Lleida. La ciutat és més accessible que Barcelona i farem accions de promoció dirigides als restauradors lleidatans. ■

119162-119580W

FESMÉS

el bricolatge de casa

reformes · jardí · moble kit

fes-te Client FESMÉS fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un 3% dte en cada compra

FES BRICO CAT!

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ EURO CREDIT

La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222

www.tqeurocredit.com

121503-136583W

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB Cavall Fort

NO PODRÀS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!

Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat

134495-118599R1